

JoPo-juntut

3/2005



HUOMI ON OSOITUKSET

Pyhän Yrjön plaketti

Veikko Tähtinen 19.10.2005

Lippukunnan hopeinen ansiomerkki

Jussi Salonen 19.10.2005

Lippukunnan pronssinen ansiomerkki

Lauri Pohjanen 19.10.2005

KOULUTUKSET

Vartionjohtajan peruskurssi

Jussi Karttunen
Toni Kössi
Teppo Rajala

Leikkikurssi

Juho Vainio
Matti Väätäinen

Järjestelytoimikuntakurssi

Aleksi Mannerjoki
Akseli Syrjälä



Tasalanaukiolla Infon kirjakaupan vieressä.
Lippukunnan jäsenille alennuksia jäsenkortin kanssa.

SISÄLLYSLUETTELO

Sisällysluettelo 2

Tapahtumakalenteri 2

Pääkirjoitus 3

Ajatelmia elävästä elämästä 4-5

Voihan Venäjä! 5-7

JoPo-net 7-8

Partio Raisiossa 60 vuotta 9

Kurkkaus Ulko-suomeen 4-9

50-vuotisjuhlavaellus... 9-10

Kontiota puntaroiden 10-11

Pienestä asiasta iso haloo 11-12

Possuvartion syysretki 12-13

Tähdet ja avaruus 14-15

Sudarisivut 16

Johtajiston yhteystiedot 17

Huhutaan, että...

Päätoimittaja: Teemu Hirvonen
Ilm.pvä: 18.12.
Toimittajat: Johtajisto
Julkaisija: Jokikylän Pojat
Painopaikka: Raison Seurakunta
Painomäärä: 150 kpl
Vuosikerta: 26
Lehtinumero: 79

TAPAHTUMAKALENTERI

Tammikuu

10.1. Tammikirkko
klo 18.00
viikko 3 Kokoukset jatkuvat

Helmikuu

11.2. YXYXKAKX
PT-kisat
23. -26.2. Talvileiri

Maaliskuu

Vene-kurssi

Huhtikuu

Pääsiäinen Hiihtovaellus
Veneen kunnostukset

Toukokuu

14.5. Partioparaati
25.5. Riihiherätys

KEHELO

Vaellus
Purjehduksia
Kesäleiri

Tuoreimmat tapahtumatiedot löydät osoitteesta:

www.lpk.partio.fi/v-sp/jopo

PÄÄKIRJOITUS

Siinä se syksy taas sujahti. Ihmeen nopeasti se taas tuntui menevän, mielestäni koulun alusta ei ole taas kuin pari viikkoa aikaa. Harmi vaan etten itse ole isommin ehtinyt tänä syksynä touhuamaan mihinkään partioon liittyvän kanssa, köyhänä opiskelijana ja ehkä lievänä työnarkomaanina kun on tullut siellä sorvin ääressä melko lahjakkaasti viihdyttyä. Sikäli harmi, nuoremman polven johtajilla kun on ollut melkoinen taakka tänä syksynä Oltsun opiskellessa itärajan takana ja Timon ja Tonin touhutessa valtion kustantamalla toimintaleirillä.

Jos jollekin on vielä jäänyt epäselväksi, on kohta päättyvä vuosi Raisiolaisen partio-toiminnan juhluvuosi. Raisiossa on siis ollut partiotoimintaa jo 60 vuotta, eikä loppua näy. Juhlia vietettiin nostalgisissa tunnelmissa marraskuun loppupuolella. Tästä tietenkin lisää muutaman sivun päästä.

Oli syksyllä tietysti ihan "normaaliakin" toimintaa kokousten, leireilyn ja retkeilyn muodossa. Ja saatiin se nutikkakin telakoitua ja peiteltyä. Possu-vartion retkestä ja syysleiristä löytyy jutut tästä lehdestä.

Lippukuntamme saa uudet kotisivut jotka on kääntänyt tietokonekielelle Juho Vainio. Sivujen yhteydestä löytyy myös Foorumi, jonne voi käydä heittämässä herjaa vaikka leiristä tai kokouksesta, tai oikeastaan ihan mistä vaan mikä liittyy tähän meidän harrastukseen. Sinne voi myös käydä heittämässä toiveita ja ehdotuksia toiminnan kehittämiseksi. Näin lippukunnan tiedotus saadaan toimimaan paremmin myös toiseen suuntaan mihin yleensä ollaan totuttu. Käykää ihmeessä ainakin kurkkaamassa mitä sieltä löytyy.

Ensi helmikuun lopulla järjestetään talvileiri vartioikäisille. Paletti on vielä lievästi sanottuna auki, mutta sen verran voin tässä vaiheessa paljastaa, että ainakaan sisävessaa ei leiripaikalta tule löytymään. Luvassa on siis toimintaa luonnon keskellä. Jos kalenteri on vielä kyseisenä ajankohtana tyhjä, älä ihmeessä buukkaa sinne mitään muuta!

Mukavaa Joulun odotusta ja onnea vuodelle 2006!

Toivottelee

Päätoimittaja

AJATELMIA ELÄVÄSTÄ ELÄMÄSTÄ...

Partio on hieno harrastus. Tähän lopputulokseen olen tullut pohtiessani asiaa varusmiespalvelukseni aikana. Partio opettaa elämään metsässä, toimimaan ryhmässä sekä solmimaan uusia ihmissuhteita rohkeasti. Näiden muutaman esimerkin lisäksi partio opettaa paljon muutakin elämisestä ja elämästä.

Tällä hetkellä suoritan varusmiespalvelustani Upinniemen kuljetuskeskuksella. Sotilasarvo on tykkimies ja tehtävänkuva hienosti ilmaistuna yhdistelmäajoneuvon kuljettaja. TJ-luku taitaa pyöriä jossain siellä kahdensadan päällä, reservin aurinko siis häämöttää ensi heinäkuussa. Takana on vähän yli puolitoista sataa aamua ja näiden tarjoamiin kokemuksiin nojaten puran itseäni tässä.

Toisinaan minun täytyy pysähtyä ihmettelemään ikäluokkani kädettomuutta. Tällaisia tilanteita syntyy esimerkiksi armeijan leireillä. En vaan yksinkertaisesti voi käsittää, miksi parikymppinen miespuolinen henkilö, joka Suomen lakien mukaan luokitellaan aikuiseksi, ei pysty edes tuntia pitämään kamiinassa tulta. Samainen parikymppinen äijä ei myöskään osaa sytyttää myrskylyhtyä saatikka että saisi sen tulen sytytettyä sinne kamiinaan.

Kun tämän ihmistyyppin edustajia kerätään kasaan joukkueen verran ja heidät paistetaan metsään, on soppa valmis. Pari mukaan sattunutta partiolaista pystyttää teltan muiden seuratessa vierestä. Kaikkein "kovimmat" kiroilevat taukoamatta sitä kuinka ikävää on joutua metsään – ja ihan kokonaiseksi viikonlopuksi!

Kun telta sitten on jo kamiinaa vaille valmis, alkaa tämä kyllästyneen näköinen massa jo viimeistään kysellä tiukkaan sävyyn, että miksei sinne teltaan jo pääse ja koska sinne pääsee ja miksi se telta ei jo ole pystyssä.

On välillä pakko pysähtyä pohtimaan, että miksi minun ikäluokkani ei pysty tekemään mitään yhdessä? Miksi minun ikäluokkani

on totaalisen haluton oppimaan yhtään mitään muuta kuin jotain tietokoneeseen liittyvää? Ja sokerina pohjalla: Miksi minun täytyy olla metsässä kolmenkymmenen kädettömän äällön kanssa?!?

Tässä vaiheessa täytyy tähdentää, että edellä kuvatussa teltanpystytystilanteessa joukkue on saapunut autoilla leiripaikalle, eli tavaroita on siis jouduttu kantamaan korkeintaan sata metriä. Kun vielä poltto-putkin toimitetaan valmiina, voidaan toteuttaa fyysisen rasituksen jäävän varsin vähälle. Luvattoman vähälle! Mutta jos fyysinen rasitus olisi suurempi, täytyisi varuskuntasairaala aamulla valittajista. Valittajista, jotka ovat siellä vain saadakseen jonkin vapautuksen, vempän, ettei tarvitsisi marssia. On paljon helpompaa vempata kuin marsia. Vempatessa ei hiki pääse yllättämään!

Kuten kaikelle armeijassa, myös tällekin velttouden alalajille on olemassa oma nimi: MoVe. Motivaatiovemppa. Jokainen päätelkään itse nimen alkuperän.

Luojan kiitos tähtäimessäni olevan ajoneuvoyhdistelmä- ja linja-autokortin takia en ole eikä minusta tule aliupseeri, enkä näin ollen joudu kouluttamaan näitä velttouden ruumiillistumia. Hermoni eivät kestäisi. Ei, vaikka partion parissa olenkin oppinut kaiken muun lisäksi myös hiukan kärsivällisyyttä. (Korostan: HIUKAN)

Kun joutuu uuteen porukkaan tai tehdään jotain ryhmässä, on joukosta helppo erottaa partiolainen. Yleisimpiä tunnusmerkkejä on aloitteellisuus, ulospäin suuntautuneisuus sekä luonnollinen taipumus ottaa ohjat omiin käsiin. Viimeksi mainittu on ainakin minulla luonnollinen reaktio, kun huomaa, että hommat ei etene niin kuin niiden pitäisi. Myös ei-partiolainen huomaa partiolaisen ja aiheesta saattaakin saada joskus asiattomia kommentteja.

Nämä kommentit ainakin minä jätän omaan arvoonsa, sillä ne tulevat poikkeuksetta niiltä kavereilta, joiden mielestä metsässä oleminen on pahin asia, mitä voi maan päällä tapahtua. Heti kymmenen kilometrin marssin jälkeen siis.

Kuten todettu, partio on hieno harrastus. Minä ainakin olen ylpeä siitä, että olen partiopoika. Olen ylpeä siitä, että osaan sytyttää sen kamiinan ja sen myrskylyhdyn. Olen myös ylpeä siitä, etten pelkää metsää ja siitä, että osaan syödä pakista. Olen ylpeä siitä, että saan kuulua tähän joukkoon.



*Tkm Päivärinta,
Kuljk/SIMepa*

VOIHAN VENÄJÄ!

"Missäs sitä ollaan oltu, tähän asti kysyn vaan...", eikös Matti ja Teppo laulanut näin jo 80-luvulla. Saman kysymyksen voisi asettaa lippukunnanjohtajalle, joka on taas luuhannut jossain muualla kuin pitäisi. Lippukunnan toiminnan kannalta parasta olisi, jos Suomen armeija lakkautettaisiin ja opiskelijoilta kiellettäisiin opintojen suorittaminen ulkomailla. Siten voisi edes joskus olla tarpeeksi johtajia.



No asiaan. Valaisen tässä lippukunnan jäseniä ja vanhempia oloistani täällä Venäjällä, maasta, jossa kaikki on mahdollista, niin hyvässä kuin pahassakin. Vietin kuluksen syksyn Tverissä, noin 150 km Moskovasta Suomeen päin. Kaupunki on asukasluvultaan noin Helsingin kokoinen, mutta keskusta ei silti taida olla edes Turun keskustan kokoinen. Vaikka Kilpisjärvelle on reilusti enemmän matkaa Raisiosta kuin Tveriin, on täällä monet asiat silti kovin eri tavalla kuin koti-Suomessa. Partio ei ole kovinkaan tunnettu käsite täällä Tverissä. Keski-ikäinen miesopettajamme ei ollut koskaan kuullut venäjänkielistä "skaut" – sanaa eikä englanninkielistä "scout" – sanaa.

Asian ymmärtämiseksi kokosin listan asioista, jotka tuntuvat oudolta suomalaisen näkövinkkelistä.

Ilmanlaatu ja roskaaminen:

Tverin huonokuntoinen autokanta saastuttaa ihan järkyttävästi. Yleisesti roskia on joka paikassa.

Pukeutuminen:

Naiset käyttävät minihameita iästä ja säästä riippumatta. Miehillä on suippokengät ja käsilaukku. Käsilaukku en ole vielä ostanut.

Elokuviin dubbaus:

Näin Star wars -elokuvan, joka alkoi poliisiopiston tunnarilla ja mm. windowsin soundeja oli käytetty robottien ääninä. Sama näyttelijä dubbasi niin Luke Skywalkerin kuin Prinsessa Leankin.

Miliisi jääkiekko-ottelussa:

ZSKA:n fanit synnyttivät mellakan lätkämatsissa. Miliisi ei millään tavoin yrittänyt estää tilanteen laajenemista vaan keskittyi ainoastaan pamputtamaan tappelijoita. Aika hurjan näköistä touhua.

Koekäyttäytyminen:

Olet tyhmä, jollet lunntaa.

Palkat:

Ihmiset todella tienaa vähän. Tverissä keskipalkka on 170 euroa. Venäjän keskiluokkaan kuuluu 25% väestöstä.

Kulkukoirat:

Niitähän on, syksyn tullen vähemmän. Koirien oma salatut elämät kokoontui iltaisin ikkunani alla alkusyksystä ja samat ongelmat uroksilla näytti olevan kuin ihmisilläkin.

Romanit:

Tverin kävelykadulla romanit myyvät ja ostavat kultaa ja kännyköitä.

Katuvalot:

Aivan ydinkeskusta on valaistu, mutta lähiöt ja laitakaupunki ovat pelottavan pimeitä iltaisin. Katuvaloja toki on, mutta ne eivät useinkaan pala.

Kännykkäkäyttäytyminen:

Kaikilla on kännykkä ja siihen voidaan huolelta vastata missä tahansa; teatterissa, elokuvissa, jopa opettajamme vastaavat tunnilla.

Jonottaminen ja etuili:

Jonomuodostelmaa ei tunneta. Pankkiautomaatillakin seuraava tulee viereen kyt-tämään. Ihmisen ympäröivä intiimi kehä on paljon pienempi kuin Suomessa.

Hanavesi:

Suihkuun ei mennä silloin, kun tekee mieli vaan silloin, kun tulee lämmintä vettä. Hanavesi haisee ja on ehdottoman juomakelvotonta. Suurimmassa osassa Tveriä lämmintä vettä ei tule ollenkaan.

Kaivovesi:

Haemme ruuanlaittovetemme kaivosta, joka sijaitsee keskellä kaupunkia asuntolamme vieressä kadulla keskellä jalkakäytävää.

Suomalaiset muovipussit:

Kaupassa saat valita otatko venäläisen muovipussin tai Prisman muovipussin. Prismalainen maksaa enemmän. Torilla myös babuskat myyvät suomalaisia muovipusseja.

Asiakaspalvelu:

Kaupoissa ja tiskeillä työskentelevät ihmiset eivät ole asiakasta varten, he ovat vaan töissä ja tuntuu, että jos heiltä kysyy jotain niin he suuttuvat siitä, että heitä häiritään.

Liikennevalot:

Jalankulkijoille ei ole vihreää valoa, ainoastaan keltainen ja punainen. Joskus autoille syttyy ensin vihreä kuin jalankulkijoille punainen.

Vaimontarjonta:

Moskovassa kioskijonossa edellä oleva mies kysyi minulta haluaisinko edessä olevan tyttösen vaimokseni.

Moskovan metro:

Moskovan metro on maailman eniten käytetty metrojärjestelmä. Metrossa on käytössä noin 9300 metrovaunua.

Torakat:

Torakat eivät olleetkaan myytti vaan niitä todella oli, lähtivät kyllä myrkyllä.

Lämmitys:

Kaupungissa laitettiin lämpö päälle, kun ulkoilman keskilämpötila alitti kahdeksan astetta.

Tekniset tauot:

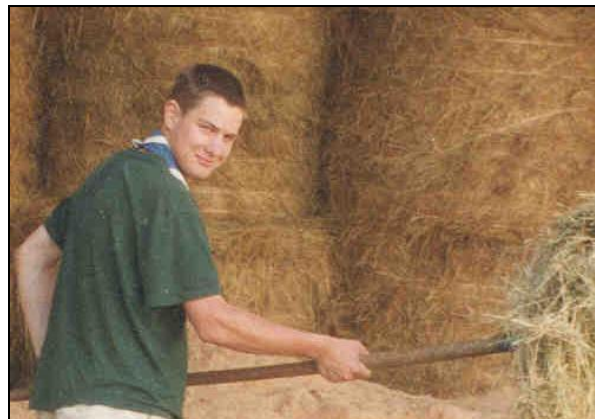
Kaikissa kaupoissa tai kassoilla pidetään teknisiä taukoja. Tauon ajan virkailija voi esim. istua paikallaan tekemättä yhtään mitään, vaikka jonoa olisi kuinka paljon.

Moskova:

Maan pääkaupungin kokoa on vaikea käsittää. Asukkaita on laskutavasta riippuen 8-11 miljoonaa. Keskustan autokanta vetää vertoja Sveitsin tarjonnalle.

Pietari:

Venäjän länsimaisin paikka. Tässä kaupungissa on vaan jotain maagista. Kerta toisensa jälkeen kaupungissa käyminen tuntuu mahtavalta.



O-M

JOPO-NET

Muutama vuosia sitten lippukunnan kotisivut kokivat uudistuksen ulkoisesti. Saimme siistin ja kohtalaisen yksinkertaisen html-sivuston. Sivuston pää tarkoitus on ollut tiedotus – uusimmat tiedotteet leireistä, purjehduksista ja muista tapahtumista ovat löytäneet sivustolta. Vaan nyt kaikki on rukattu uuteen uskoon.

Idea lippukunnan kotisivujen uudistaminen on ollut taka-alalla pitkän aikaa. Uudistusidea ei lähtenyt puhtaasta halusta muokata kotisivuja paremman näköiseksi ja toimivammaksi kokonaisuudeksi. Taustalla on ulkoisen tiedottamisen parantaminen koko lippukunnassa.

Foorumi – uutta lippukunnassa

Koko uudistus lähti oikeastaan JoPo-foorumien luomisella.

Foorumi antaa mahdollisuuden jokaiselle lippukunnan jäsenelle vaikuttaa lippukunnan toimintaan.

Esimerkiksi vartiolainen voi käydä kirjoittamassa kokemuksistaan leiriltä. Toisen näkökulman samaan leiriin voi antaa lippukunnan vanhimmat jäsenet. Mikä olisikaan parempi tapa parantaa lippukunnan toimintaa kuin laaja-alaisesti saadut mielipiteet? Haluaisitko vaikuttaa paremmin ensikesän purjehduskalenteriin? Enemmän iltapurjehduksia vai pitempiä reissuja, kenties? Nyt on paikka, jonne voi käydä kirjoittamassa!

Foorumissa on kaksi osiota. Yleinen osio, jonne saavat kaikki vierailijat käydä kirjoittamassa ja lippukunnan jäsenille tarkoitettu osio, jonne vain rekisteröityneet käyttäjät (vain lippukunnan jäsenet) pääsevät. Osioita löytyy jokaiselle ikäryhmälle vartiolaisista eteenpäin.



Uutta sivustolla

Kun on hieno foorumi, on saatava myös hieno sivusto. Uudistunut sivusto on sisällöltään osittain sama kuin vanha sivusto. Uusia osioita on sivustolle tullut lisää, pää tavoitteena on ollut aktiivisen tiedottamisen lisääminen. Tärkein lisäys lienee tiedotusosio, jonne kuuluu lippukunnan tiedotteet ja foorumi.

Toinen huomattava uudistus on lippukunnassa toimivien ryhmien esittelysivut. Nyt jokaisen ryhmän partioaika löytyy yhdeltä sivulta! Päiväkirjatyypinen ratkaisu on vanhaan malliin verrattuna helpompi käyttää; linkkien määrä vähentyi. Kustakin

ryhmästä otetaan ainakin kerran vuoteen "virallinen" kuva ja kuvan yhteyteen ryhmä ja sen johtajat saavat kirjoittaa juttua ryhmästä. Kun vartioaika on loppuillaan, on kunkin mukava katsoa oman ryhmän sivun alalaitaan seitsemän vuoden takaiseen sudenpentukuvaan ja huomata ajan vierähtäneen. Toivottavasti kamera otetaan mukaan useammin retkille ja muihin aktiviteetteihin, jotta ryhmä itse voisi aktiivisesti kirjoittaa omaa päiväkirjaa.

Projektin toteutus

Uudistusprojektiin osallistui joitakin johtajiston jäseniä joista pääsääntöisen työn teki lippukunnan www-vastaava Juho Vainio. Allekirjoittanut on ollut luomassa visuaalista ilmettä – kaikki bannerikuvat ovat minun käsialaani. Sivusto on php-kielellä koodattu ja tästä pienehköstä projektista kiitos 14-vuotiaalle Juholle. Aikaa kului karkeasti laskien kolme kuukautta.

Foorumi löytyy lippukunnan sivujen kautta, jonka osoite on <http://www.lpk.partio.fi/vsp/jopo>. Ensi vuoden alusta on mahdollista, että lippukunta siirtyy uuteen aikaan hankkimalla oman .com-, .net- tai muun vastaavan domain-tunnuksen. Muutoksien tulosta tiedotetaan vanhojen sivujen, tiedotelappujen kautta kevään puolella, jos tarvetta ilmenee. Toivomme lisää aktiivisiä käyttäjiä foorumille. Vaikkakin lippukunta on tavoitettavissa hyvin netistä, on paras ja ehkä helpoin tapa kertoa terveiset kasvotusten. Eikä sivusto korvaa ensimmäistäkään retkeä...

Axu

PARTIO RAISIOSSA 60 VUOTTA

Tuntuu että oma partioura on kestänyt jo iäisyyden. Mutta kun peilaa sitä pitkään partiotaipaleeseen Raisiossa niin huomaa, että on nähnyt kokonaisuudesta vain vilauksen.

Lauantaipäivä (19.11.2005) alkoi valokuvien kiinnittelyllä Wanhan Pappilan seinään. Tarkoitus oli esitellä lippukunnan toimintaa ennen ja nyt. Valokuvien lisäksi paikalle oli tuotu myös muuta partiomateriaalia kuten huiveja, paitoja, leirimukeja, majoitusvälineitä, kirjoja ja lehtiä. Jamboreelta oli myös kuvashow pyörimässä kolon koneella.

Aikanaan sitten juhlavieraat saapuivat paikalle ja pääsimme muistelemaan menneitä oikein kädestä pitäen. Vapaan kiertelyn jälkeen otettiin porukka kasaan Wanhan Pappilan saliin ja aloitettiin virallinen juhlaohjelma Jokken ohjastamana.

Jokke haastatteli alkuun Ko-Gi- eli Kolmiapila-Gilwell-kurssin suorittaneita. Paikalla olijoista Ko-Gi:n olivat suorittaneet Kari "Filosofi" Nyrhinen, Ann-Kristin "Frankku" Fransman ja Riitta Lehvonen.

Haastattelun jälkeen siirryttiin muistelemaan partio toiminnan alkua eli samooja toimintaa Raisiossa. 40-luvusta alkaen siirryttiin vuosikymmen kerrallaan aina 2000 luvulle asti. Juhlapuhujia olivat Vexi, Aini Kytölä (Jocken), Esko Tähtinen, veljekset Kauko ja Keijo Kujanpää, veljekset Matti ja Esa Suominen, Jouko Kössi (Jokke), Petri Lindström, Manne Nevakko ja Riitta Lehvonen.

Tilaisuudessa palkittiin myös Jokikylän Poikien hopeisella mitalilla Jussi Salonen ja pronssisella mitalilla Lauri Pohjanen.

Riitta Lehvonen halusi myös muistaa kasvattilippukuntaansa kuluneista vuosista ja hän lahjoitti marssirummun Jokikylän Pojille. Keväisin rumpua tulee vuosittain lyömään aktiivisen toiminnan ansiosta palkittu vartionjohtaja.



Virallisen osuuden jälkeen siirryttiin vielä Wanhan pappilan pihalle nuotion ääreen nauttimaan Raisio KilliNallien ruokatarjonnasta. Nuotiokahvien lisukkeena oli tarjolla Nallin Nappeja sokerilla höystettynä.

Siivouksen yhteydessä totesimme, että illan anti oli ollut kaikin puolin loistava. Ainoa asia mikä jäi omaa mieltä vaivaamaan oli se, että kuulijakunta oli jouduttu rajaamaan melko pieneksi pienen tilan takia. Näitä juttuja kun kelpaisi kertoa suuremmallekin porukalle. Noo, ehkä tämä saadaan kuitenkin korjattua lippukunnan 60-vuotisjuhlien yhteydessä.

Petri Lindström

KONTIOTA PUNTAROIDEN

Reilun vuoden päästä Jokikylän Pojat tulevat järjestämään partiopiirin talvivihreän. Talvivihreä on vartioikäisille 10-16 –vuotiaille tarkoitettu partiotaitokilpailu. Jotta osaamme itse järjestää toimivat kilpailut, niin ensi vuoden aikana kaikki vartiomme tulevat osallistumaan piirin talvivihreään tammi-helmikuun vaihteessa ja kevätvihreään huhti-toukokuun vaihteessa. Vanhemmat johtajat hakevat kisatuntumaa piirin syyskisoista. Kaikki muut voivat varautua viettämään talvisen päivän reilun vuoden päästä rastimiestehtävissä.

Tänä vuonna lippukunnalta oli vartioita kisaamassa kevätvihreässä sekä piirin syyskisoissa. Lisäksi saimme vartion mukaan SM-kisoihin. Noin 21 vuoden tauon jälkeen piirin kisassa Puntarissa nähtiin Kättsäräpylät –vartio. Vaikka osalle rastimiehiä kaksi kirjainta tuotti ongelmia, niin osa rastimiehistä tunnisti tutun nimen. Vartion johtajana toimi Riitta ja häntä piiskasivat eteenpäin Piuli ja Tjucci. Koska Riitta valitsi mieluummin Alaskan reissun, niin epäilimme jo että SM-kisoissa on jotain mätää. SM-kisoissa Lapa korvasi Riitan.



Puntarin ensimmäinen suunnistustehtävä eli mielenkiintoinen, koska siinä ei juostu kieli vyön alla. Kyseessä oli ns. pyörätuoli-suunnistus, jossa verrattiin karttaa maastossa oleviin kolmeen rastilippuun. Lisäksi piti ymmärtää rastimääritteiden vivahteet. Esimerkiksi kiven kolmelle puolelle oli sijoitettu rastilippu, mutta oikea selvisi kompassin ja rastimääritteen vihjeen itäpuolelle avulla.

Mielenkiintoinen oli myös tehtävä, jossa ennen tavoiteajan päättymistä vapaavalintaisessa paikassa piti tyhjästä juomapurkista ja kynttilästä valmistaa hätävalaisin ja merkinantopilli. Tehtävän arvostelussa olisi tosin ollut viilaamista.



Viitseliäisyyttä kisajärjestäjiltä osoitti esteradan tekeminen. Ennen esterataa oli yksinkertainen tietokilpailu, jossa vastattiin aina edelliseen kysymyksiin. Vääristä vastauksista sai mukaansa esteradalle 1 – 4 metriä pitkän laudankappaleen.

Sekä Puntarissa että Sm-kisoissa Kontiossa oli yösuunnistus. Puntarissa kaksi jäsentä yhdessä tai erikseen haki rastit enintään 45 minuutissa. SM-kisoissa yksi tai useampi vartion jäsen haki yhdessä rastit. Lisämausteena piti arvioida oma suoritusaika.

Kontion rakennustehtävissä jokaisessa muokattiin pattingin palasesta pyöreä tanko johonkin kohtaan. Pianotuolissa istuimen alle, golf-mailassa varteen, ksylofonissa lyöntikapuloihin ja fendarissa sisuskaluiksi. Kätevyystehtäviä leimasi tiukat aikarajat, jotka meille oli myrkkyyä.

Kontio järjestettiin upeissa maisemissa. Tosin itselle Aurajoen ranta, Ruissalo, Ruissalon ja Luonnonmaan välinen merialue ja Luonnonmaa oli liiankin tuttua maisemaa. Ruissaloon oli rakennettu upea festari-rasti, jossa bändi soitteli non-stoppina biisejä menneiltä vuosilta. Ainoana Harmaan sargan vartiona Kättsäräpylät otti tehtävästä täydet pisteet.

Kontiossa Harmaa sarja ylitti rinkkalautalla Villan tilan merenlahden. Sukkapukuvartiot käytännössä uivat lahden yli, kun meillä Piuli ylitti lähes kuivana lahdenpohjukan. Olipa yhdellä vartiolla mukana puhallettava kumivene, jonka he fiksuina täyttivät jo ennen rastille saapumista.



Sunnuntaina eräs mielenkiintoinen tehtävä oli käämin rakentaminen. Kaikki palaset olivat olemassa, samoin ohjeet ja mallikap-pale. Aika ratkaisi pisteet. Aika meni poikki kun käämi pyöri yhtäjaksoisesti yli kymmenen kierrosta.

Ensi syksynäkin Kättsäräpylät on jälleen liikkeellä. Ehkäpä Riitta tekee tänäkin vuonna pienen reittisuunnistusvirheen, josta hyvityksenä mukana seuraaville oli kuivattua poronlihaa. Tai jospa taas syömmekynttilän valossa peuranlihaa tai loimuttamme yörastin ruokatehtävän siian omaksi herkkusemme.

Tjussi

PIENESTÄ ASIASTA ISO HALOO

Pikku Topias tuli sudenpentuiltaan 15 muun lätylaumalaisen tapaan. Hän oli tullut mukaan partioon syksyllä, kun hänen kaverinsa oli sanonut partiossa olevan kivaa. Alkuleikin jälkeen johtajat rauhoittivat poikia, oli aika kerrata vanhoja asioita. Samaan aikaan kun toinen johtajista aloitti ohjeiden antamisen, yksi sudenpentu huusi: "karsee haju", ja koko lauma vauhkootui nauruun.

Johtajat joutuivat pariin otteeseen rauhoittamaan koko ryhmää, kun yksi sudenpentu huuteli kielloista ja käskyistä huolimatta omiaan. Kaksi sudenpentua innostui samaan aikaan pelaamaan kännykällä, kun sellainen sattui olemaan mukana.

Kokoontumisen loppupuolella lauma jaettiin kahteen pienempään ryhmään. Toisessa ryhmässä Saku Sudenpentu häiritsi toisten ryhmän toimintaa huutelemalla asiattomuuksia ja haastamalla painiin toisten halutessa tehdä annettua tehtävää. Toinen ryhmä harjoitteli intensiivisesti annettujen ohjeiden mukaan. Olikohan kaikilla sudenpennuilla ja johtajilla hyvä kokoontuminen?

Haluaako Pikku Topias jatkaa ryhmässä, jossa on jatkuvaa meteliä ja levottomuutta?



Ryhmä ja henkilöt ovat keksittyjä, mutta vastaavia tilanteita on lippukunnassa tullut vastaan. On selvää, että lapset oppivat nopeasti, ja uutta opittua asiaa matkitaan paljon. Kirosanoja ei yksikään lapsi opi kuin kuulemalla. Lapsi ei välttämättä tiedä, mitä kirosanat tarkoittavat, kun hän niitä sanoo. Uudet asiat ovat kivoja ja kaverit innostuvat uusista asioista, voi päästä ryhmän keskipisteeksi. Ehkä olisi korkea aika tarkkailla, mitä sanoja lapset sanovat.

Ryhmillä on useimmiten kaksi johtajaa ja laumassa sudenpentuja on 10 – 20. Jos toinen johtajista on jäähyttelemässä yliviikkaita poikia, ei yksi johtaja kykene ohjaamaan toimintaa niin hyvin kuin on suunniteltu.



Puhelimet piiloon

Leireillä ja kokoontumisissa ei käytetä puhelimia. Jos puhelin on tullut mukaan partioiltaan, on se syytä jättää takin taskuun äänettömälle tai sammuttaa kokonaan. Tunnin aikana ei tapahdu mitään sellaista, että olisi pakko ottaa yhteyttä heti äitiin tai isään. Kasvattaako puhelimen leirille ottaminen partioasioita vai nyky-yhteiskunnalle tyypillistä kännykkäriippuvuutta? Leirin johtajistolla on aina puhelin, tai puhelimet, mukana, johon voi soittaa tarvittaessa. Johtajistonkin on syytä muistaa, että puhelimet ovat sovitussa paikassa, jolloin kesken ohjelmapisteen ei aloiteta näpyttää tekstiviestiä kaverille.

Axu

POSSUVARTION SYYSRETKI

Possuvartiomme järjesti yöretkensä Kullaanvuorelle 12. -13.11.2005. Vartion vahvuus oli 5 + 2. Myöhemmin paikalle saapui myös pari vierailevaa tähteä Salla Väättäinen ja Aura Pajamo Raision KilliNalleista johtajien joukkoon.

Lähtö

Lähtömme tapahtui Kerttulan tennishallin parkkipaikalta lauantaina klo 12.00. Pakkasimme rinkkoihin vielä ruokaa ja lähdimme talsimaan kohti Kullaanvuoren laavua. Säätila oli hyvä vaikka taivaalla olikin kevyttä yläpilveä. Noin puolimatassa huomasimme, että lamppuöljyä olisi hyvä olla reilummin mukana ja pysähdyimme syömään sillä aikaa, kun Ilkka kipaisi hakemassa putelin lamppuöljyä huoltoasemalta.



Syötyämme ja Ilkan palattua jatkoimme matkaamme kohti päämääräämme. Noin kello 14.00 pääsimme perille. Laavulla oli tungosta, kun kalliita gore tex -vaatteita käyttävät "true-retkeilijät" olivat paistamassa makkaraa.

Jäätävä nälkä

Retkeilijöiden lähdettyä kaikki vartiomme jäsenet alkoivat olla nälkäisiä. Otimme trangiat ja ruuat esiin ja aloimme valmistamaan gourmet ruokaa. Ruuaksi oli makaroni + kinkkusuikale + herne-maissi-paprika sekoitus eli ns. pääkallopata.



Syötyämme otimme hetken lepoa ja aloimme valmistautua seuraaviin ohjelmiin, iltaohjelmaan ja iltapalaan. Iltaohjelmana oli että vartion jäsenien piti jakaantua kahteen ryhmään, joissa heidän piti suunnitella ja esittää lyhyet komedia tyyppiset näytelmät. Näytelmien jälkeen Aura ja Salla piti-vät vartiolaisille leikkejä sillä aikaa, kun minä ja Iikka pistimme iltapalaa valmiiksi. Ilta-palana oli lihapiirakoita ja leipää.

Lisää puuta!

Ilta-palan syötyämme aloimme kaivaa makuupusseja esille ja asetuiimme laavuun nukkumaan. Ilta oli hyvin kylmä ja nuoti-oon sai jatkuvasti heittää lisää puuta, että emme jäätyisi yöllä. Hyvin kuitenkin selvit-tiin aamuun asti jolloin huomattiin nälän taas yllättävän takavasemmalta. Pistimme puurovedet kiehumaan ja samalla aloimme kokoamaan tavaroitamme jo pikku hiljaa kasaan.



Sunnuntaipäivän kuviot

Aamupalan jälkeen kävimme lintutornilla ja otimme pari erää lipunryöstöä. Aika vierähti äkkiä ja kello oli pian 13.00 jolloin piti lähteä kävelemään takaisin päin. Pakkasimme loputkin tavarat rinkkoihin ja lähdimme vaeltamaan takaisin Kerttulaan päin. Matkalla pysähdyimme syömään ja pohtimaan retken loppufiiliksiä. Aikamme siinä istuttuamme nostimme rinkat takaisin selkään ja otimme loppu kirin tennishallille.



Klaus

TÄHDET JA AVARUUS

Koko lippukunnan perinteinen syysleiri oli 28.-30.10. Kesärannassa. Leiri oli osa partiotoiminta 60 vuotta Raisiossa -teemaa ja ohjelma oli sen mukainen.

Seikkailu alkaa

Pimeänä perjantai-iltana vähän ennen lähtöä, kokoontui runsas joukko leiriläisiä ja johtajia SRK-talon eteen odottamaan elämää suuremman seikkailun alkamista. Pienistä vastoinkäymistä huolimatta pääsimme lähtemään lähestulkoon aikataulun mukaan kohti leiripaikkaa. Matka sujui hyvin ja pian alkoi näkyä kaikille tutut maisemat. Linja-auto tyhjennettiin leiritavaroista ja seikkailu alkoi omien tavaroiden etsinnällä.



Kun kaikki olivat löytäneet omat tavarat, oli aika pistää teltat pystyyn läheiselle nurmikolle. Kun teltat olivat laitettu siihen kuntoon, että niissä pystyy viettämään seuraavat kaksi yötä, oli vuorossa ohjattua vapaa-aikaa. Illalla oli vielä runsas ja maukas iltapala, jonka jälkeen oli vuorossa puitten hakkuu ja kipinämikko -vuorojen laatiminen tulevan yön ajaksi. Monelle nuorelle miehenalulle oli todellinen seikkailu vahtia teltassa olleen kaminan tulta ensinmäistä kertaa.



Lauantaina toimittiin

Toinen leiripäivä alkoi virkistävällä aamu-jumpalla telta-alueella ennen aamupalaa. Kun itse kukin oli herännyt niin henkisesti kuin fyysisesti, oli aika aloittaa päivän ohjelma. Leirin teemaa "tähdet ja avaruus" lähdettiin lähestymään monelta eri suunnalta. Tavoitteena oli, että oppisimme ymmärtämään perusasiat tähdistä ja avaruudesta. Jotta tämä kunnianhimoinen tavoite onnistuisi parhaiten, sudenpennut ja vartiolaiset lähtivät suorittamaan tehtäviä omiin toimintapisteisiin.



Sudenpennut tutustuivat aamupäivällä teemaan askartelemalla omat avaruussukkulat. Isompien auttaessa pienempiä homma toimi ja kaikki saivat ensi käsityksen leirin kunnianhimoisesta tavoitteesta.

Samaan aikaan turvallisen välimatkan päässä vartiolaiset suorittivat astetta haastavampaa tehtävää. Heidän piti rakentaa massapallosta ja rautalangasta kuun eri vaiheita kuvaama päähine. Tässäkin tehtävässä haluttiin nostaa vaatimustaso riittävän korkealle, jotta kunnianhimoinen tavoitteemme onnistuisi parhaiten.

Hyvä ruoka, parempi mieli

Lounaalla saimme nauttia kokkiemme hyvästä ruuasta. Lounaan jälkeen oli vuorossa hieman vapaa-aikaa ennen seuraavien toimintapisteiden alkua.



Toimintapisteissä sudenpennut ja vartiolaiset vuorotellen kiersivät rasteja, joissa oli aina vastaus yhteen ryhmien mukana olleen lapun kysymykseen. Ryhmät saivat myös kasan epämääräisiä vihjeitä, joiden avulla he suunnistivat seuraavalle rastille. Ryhmien tehtävä oli myös arvioida kauko-putkella välimatka läheiseen puuhun. Ryhmien suoritustasossa oli suuria eroja, mutta perusasiat tulivat kyllä kaikille selviksi. Haastavan koulutussession jälkeen oli leiriläisillä hetki vapaa-aikaa ennen seuraavaa koulutustapahtumaa, päivällistä. Päivällisen jälkeen oli vuorossa sudenpennuilla ryhmissä näytelmien harjoittelua iltanuotiota var-

ten ja vartiolaisilla oli toisaalla maailman-kaikkeuden taivaankappaleista tiukka koulutussessio joka sisälsi niin teoriaa ja vähän myös käytännön harjoituksia. Ennen iltanuotiota oli leiriläisillä vapaa-aikaa, joka tosin meni lämmitysjärjestelmien ylläpitoon puita sahatessa. Joillain kodin lämmön kaippu vei voiton leirin virikkeistä, ja kärsimme hieman miestappioita. Iltanuotio oli sitä perinteistä partiotoimintaa parhaimmillaan ja se sisälsi kaikki perusasiat, jotka tekevät tästä harrastuksesta mielekkään. Oli vanhoja huutoja ja lauluja, tosin poikien laulua tuntuu olevan ihan muualla. Iltanuotion jälkeen oli vuorossa leiriläisten saunotusprosessi, joka tapahtui "ohjatusti" ja "tiukan" valvonnan alla. Saunotusprosessin jälkeen oli vuorossa jälleen kerran kipinämiiko -vuorojen laatiminen ja lämpimään makuupussiin sukellus. Tällä kertaa leiriläiset nukahtivat suhteellisen nopeasti haastavan ja korkealaatuisen koulutuksen saaneena.

Illaksi kotiin

Viimeinen leiripäivä alkoi samaan tapaan virkistävällä aamujumpalla. Kun kaikki oli saatu hereille oli aika lähteä ylös ruokalaan "kauniissa" jonossa. Aamupalan jälkeen oli vuorossa vielä tehokasta koulutusta leirin teemaan liittyen.

Aamupalan jälkeen leiriläiset jaettiin ryhmiin ja he kiersivät toimintapisteen, jossa oli kysymyksiä partiotoiminta 60 vuotta Raisiossa -teeman mukaisesti. Kun jokainen oli tullut takaisin toimintapisteestä oli hetki vapaa-aikaa. Sitten olikin aika syödä lounasta ja sen jälkeen siivota leirialue hyvin ennen kotiin lähtöä. SRK-talolla leiriläiset poistuvat paikalta nopeasti omilla kyydeillä jatkamaan elämää suurempaa seikkailuaan muualla.

Akseli Syrjälä

KAPAN KINKKINEN RISTIKKO

1.						P				
2.						U				
3.						U				
4.						R				
5.						O				
6.						J				
7.						U				
8.						H				
9.						L				
10.						A				

1. Saapunee aattoiltana
2. Tullut kuuluisaksi punaisesta nenästään, etunimeltään Petteri
3. Syödään jouluna
4. Paikka jossa veisataan jouluvirret
5. Joulupöydän "punainen sa-laatti"
6. Kiltit lapset saavat näitä enemmän
7. Keittää joulupukin puuron
8. Kuusen latvassa
9. Palava, tunnelmaa luova
10. Joulukeksi

JOULUANAGRAMMI :

- | | |
|--|---|
| <ol style="list-style-type: none"> 1. ORPO 2. PRAPII 3. NELIMAT 4. KIUSU 5. TAOTA 6. ILMU 7. NUTTOT 8. KLAPKU 9. HITÄT 10. LOJUUROTTUT | <p>Mikä eläin?</p> <p>Mikä herkku?</p> <p>Joulupuurossa?</p> <p>Mikä puu?</p> <p>24.12?</p> <p>Mikä valkoinen?</p> <p>Mikä apuri?</p> <p>Mikä laskuväline?</p> <p>Mikä taivaankappale?</p> <p>Mikä jouluherkku?</p> |
|--|---|

JOHTAJISTON YHTEYSTIEDOT VUODELLE 2006

	Puhelinnumero	Sähköposti
Lippukunnanjohtaja Teemu Seikkula	044-270 9907	teemu.seikkula@fimnet.fi
Apulaislippukunnanjohtaja Olli-Matti Mikkola	041-458 4234	olli-matti.mikkola@abo.fi
Sihteeri Juho Järviukuona	040-7280679	juhojarv@saunalahti.fi
Nordwest IV päälliköt Lauri Pohjanen Timo Päivärinta	050-368 5868 040-827 3027	lauri.pohjanen@tut.fi timo.paivarinta@pp2.inet.fi
Akela Jouko Kössi	044-590 7830	jouko.kossi@ar-carton.com
Sampo Matti Väätäinen	040-505 9399	matti.vaatainen@netti.fi
Valtermanni Ilkka Tuomi	0400-706366	ile_91@hotmail.com
Laumat: Karhukopla Eero Salminen Akseli Syrjälä	050-353 8686 040-417 2734	eero_salminen@hotmail.com alahti55@hotmail.com
Superpennut Jouko Kössi Teemu Seikkula	044-590 7830 044-270 9907	
Ilves Teemu Seikkula	044-270 9907	
Vartiot: Possut Ilkka Tuomi Klaus Välimäki	0400-706 366 0400-864 295	ile_91@hotmail.com klaus.valimaki@nic.fi
Pantterit Juho Vainio Otto Tuononen	040-578 8547	juho.vainio@kolumbus.fi
Ketut Mikko-Samuli Kolkkanen Risto Mannonen	040-824 4809 040-775 5224	mikko-samuli.kolkkanen@suomi24.fi rise89@hotmail.com
SuperSalamat Matti Väätäinen Thomas Vuorelinna	040-505 9399 0400-651 544	matti.vaatainen@netti.fi -
JoPo-juttujen päätoimittaja Teemu Hirvonen	050-300 9083	teemu.hirvonen@students.turkuamk.fi

KEVÄÄN TOIMINTAKAUSI ALKAA

TAMMIKIRKOLLA

RAISION KIRKOSSA

TIISTAINA 10.1.2006 KLO 18:00

VIIKOTTAISET KOKOUKSET JATKUVAT JÄLLEEN 16.1.2006

**JOKIKYLÄN POJAT TOIVOTTA
RAUHALLISTA JOULUA
JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA !**

HUHUTAAN, ETTÄ...

...Lordi Baden-Powell olisi rinnastettu Lordi Vaderiin...

...Kuristenlahden ajo-ohjeet olisi hyvin muistissa...

...veneeseen katosta olisi hienosäädetty tunkilla
ja viiden tonnin kuormaliinalla...

...paistinpannulle olisi käyttöä...

...Anne-nuken kanssa olisi harjoiteltu...

... katoksen pressut olisivat pysyneet paikallaan...

... venäjällä saisi luntata suomeksi...

...teurastamalla tai joikhaamalla pääsisi pitkälle...

...Suu olisi mennyt suppuun ja...

...aamut olisi puolessa...

...talvileiristä ei tulisi helppo...

